

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๙๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๘/๙๕๖๖

วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	นางเมฆินทร์ เอื้ออนันต์	ผู้ร้อง
	ศาลฎีกา	ผู้ถูกฟ้อง

เรื่อง นางเมฆินทร์ เอื้ออนันต์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางเมฆินทร์ เอื้ออนันต์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๙๑ เลขที่ดิน ๓๕๑๘ หน้าสำรวจ ๒๓๕๘ ตำบลบางนา อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งซื้อมาโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน แต่ไม่สามารถเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวได้ เนื่องจากนายสุธี ศรีบูรพา และบริวารเข้าไปก่อสร้างที่พักอาศัย และประกอบอาชีพค้าขายอยู่ในที่ดิน ผู้ร้องยื่นฟ้องนายสุธี ศรีบูรพา เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพระโขนง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยขันย้ายทรัพย์สินพร้อมบริวารและรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดิน จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยครอบครองที่ดินพิพากษาโดยสงบและเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของ เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ได้กรรมสิทธิ์โดยการครอบครองปรปักษ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๓๔ ทั้งผู้ร้องชื่อที่ดินโดยทราบว่าจำเลยครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพากษา ถือไม่ได้ว่า ผู้ร้องเป็นบุคคลภายนอกผู้สูญเสียตัวนั้นจะมีสิทธิในที่ดินพิพากษาดีกว่าจำเลยตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสอง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ผู้ร้องภรรยา ศาลภรรยา (ผู้ถูกฟ้อง) มีคำพิพากษาที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พิพากษายืน ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาศาลมีภาระดังกล่าวขัดต่อเจตนากรณ์ ของกฎหมายที่มุ่งหมายคุ้มครองผู้ที่กระทำการโดยสุจริต ขัดกับหลักกฎหมายและคำพิพากษาศาลมีภาระ ที่เคยพิพากษาตัดสินคดีที่มีมูลเหตุแห่งคดีลักษณะเดียวกัน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาข้อหาเดียวกันตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำพิจารณาข้อหาเดียวกันตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำพิพากษาศาลมีภาระที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขัดต่อหลักกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘

๒. แจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ศาลมีคำพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลมีคำพิจารณาจะรับไว้พิจารณาข้อหาเดียวกัน หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิ หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิจารณา

วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) “ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณี ต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลมั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิ ยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำ ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่ง อย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่น มีคำพิพากษารือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๘/๒๕๖๒ ขัดต่อหลักกฎหมายและเจตนา湿润ของกฎหมาย ที่มุ่งคุ้มครองผู้สูญเสีย เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ และขัดกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่เคยพิพากษาตัดสินคดีที่มีมูลเหตุแห่งคดีลักษณะเดียวกัน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน แจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าคำพิพากษาศาลฎีกา ขัดต่อหลักกฎหมายและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๑ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๖)

M or

A 8'

(นายครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฎ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ